

ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
20
Νοεμβρίου
1922
Γενικού
Δεκαπόλη.
Σελίγη 15 ήμερων

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

ΜΥΤΙΛΗΝΗ — | ΕΤΟΣ Ζ. — ΑΡΙΘ. 1848
TO ΦΤΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 50

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α'

NEON AIMA

Από της σειρής αυτής χάρις άφησεν
καὶ οὐδὲν ήσεν διεργασθών της
θεραπείας συναδέσθων· Ἐλεύθερος;
Τόπος; Καὶ εἰδὼν οὐ παναγώσαται μας
τὸ δυκινότερον τιλελένθερον δογμα-
τον να πατακιάζῃ τὰς φτεράς. Σήμε-
ρα διπλαχόδεμά είδε τὸ πόνυμα του-
τοῦ, ποὺ πρέπει νὰ γίνη Ἐθνικὸν μή-
ρυμα, έων ἡ Ἑλλὰς δὲν θέτει ξα-
πονάθη.

καὶ καὶ δημιουργικήν. Τῶν ίδεων ποὺ
θὰ ξαναβδώσουν εἰς τὴν γάρων τὴν
Ισορροπίαν, τὴν γιακήν καὶ τὴν πρό-
οδον.

'Αλλὰ ποδ; τούτῳ διπλατείεται ο
μαθαίνων. 'Ενας μαθαρός γεννήσας καὶ
διδύνιος. 'Επι τὸ διαυγενέλασμός
ἔχει μακαρίωναθή τελεῖος εἰς τὴν συ-
ελίδων τοῦ. 'Εδούν: καὶ οὐ δινεζέ-
αντες δὲ οὐλούντες καὶ οὐ δινεζέ-

Από τα γεγονότα της τελευταίας διδασκαλίας κατέδειχθη σαφώς: «Η Έλλας έχει χρονισθή είς δύο ποιτικούς κύρους, κατάτενων όμως αντετείνουν τὸν δι-α πρός τὸν ἄλλον. Οἱ ἔνας τῆς Δημοκρατίας ὁ ἀλλος τῆς καταγόρος. Οἱ παλαιοὶ καὶ διά νεός ποιειαὶς οἵκους. Διάφοροι σποντοί, διάτριψαν μέσα, διάφοροι συντηρηταί. Ποτὲ τὰ οἴτα καὶ αἱ ἀφροδιταί, ἀπὸ τὰς δηποτὰς ἐπήγαντο ἡ τοιαύτη διάφορα καὶ ἑπτάθετος ἀνειλήγειν καὶ ἐνεργειῶν δὲν εἶναι τοῦ στενοῦ κόκκινου ἐνδε σημειώσατο.

Οὐκέτι μόνον διότι ἡ ἔξοντα διαφθείρει· ἀλλὰ κυρίων δύοτις — κατὰ λόγον φυσιολογίουν—δεῖ· οὐ δυνατόν ἀπὸ πάταξ κακοῦ να προκύψῃ ζῆμι ἀράτη. Κοι ἵστην πάταξ κακῆ τὰ περισσότερα ἐκ τῶν στοιχείων του Βενεζελίνικου νόματος ποτὲ ἔγιαν εἰς τὴν περιών την δημαρκήν κατά πορεϊαν θεωρούμενην περιόδον διάτι παρέντος ἀπὸ τὰ στελέχη τοῦ

“ Ήμεις βλέπομεν τὰ πράγματα δύος ήδαν. Καὶ παρτηροῦμεν ὃν δυνατόν ἀναθέσου, να συγκρίνουμεν ἔσσοτες. Κοινὸν προβάλλουν ἀπὸ τὴν σύγκρουν·” ἐγείπα καὶ συνεργόματα. Τὴν δημονογίαν τὸν φιλέτευθέντων διαδέκειν· Η παταστρήθηκαν παλαιομορφικάνδ. Διατῇ· “Εἴς πότε

Θὰ ἔξανοισουθήσῃ τὸ τοιούτῳ; Εἰ τέ
τράχα μωροῖς ὁ λαός αὐτὸς καὶ τὸ
Ἐθνὸς ὁ δύλωπος ναὶ πειλάγι μεταξὺ^{ζώσης} καὶ θανάτου εἴναι πειροῦ? Καὶ
Εἰς πότε θὰ ἥδοι ατο γινάθεται; Α-
τρά εἶνε τὰ ἐμώματα ποὺ ἐγένεντο
εἰς τὴν διάσαιραν κάθε νηφαλίου "Ελ-
ληνος.

"Αλλὰ τώρα ἐπέστη πλέον δὲ καιρὸς
τῇ διαγένεσίος. Ή Ἐλλάς δὲν ἡμί-
ποτεν τὰ ζήση μετά εἰς τὸν μικρὸν τῶν
προσωπικῶν φτιχιῶν, τῶν μισουμέ-
γων θανατίων.

"Εἰς αὐτὸν, μόνον τὰ πάθη καὶ ή-
σημηνα καὶ διαρραμότε!

"Η διαγένεσις τοῦ Ἐθνους δύνα-

Καὶ ἐρχεται δις μόνη ἀπάντησος μα-
θηματικὴ ή αὐτῶν: δέν εἰνεν αὐ-
τον τὸ νόσημα; Ηγήθη η θεωρία;
Δύσκολη ἀλλ' οὐδὲ ἀδύνατη. Ναὶ ιε-
ψουν αἱ φτερά. Νὶξ ἐξιτινθόνει
τὰ προσωπικά κόμματα. Καὶ νῦν
πραπονθοῦν εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν
τῆς χώρας τὰ κόμματα ἀρχῶν. Η
πάλι τοῦν προτίτσαν· – ταπεινὴ καὶ δύ-
σκολία – νὰ πραγωθεῖται ἡ τὴν
τὴν εἰς τὴν πάτητὸν ιδεών – εὐρευ-
ται νὰ ἐπέλθῃ καὶ θὰ ἐπέλθῃ μάνον
ὅπο τὴν έμμισαν τῆς πολιτικῆς ζωῆς
ης τῆς χώρας. Νέον αὖτα ποθενεὶ τὸν
διαχρονήτη εἰς τὸν σύγχρονον τὸν
Καΐμαν: Βαλ γὰ διπλανήγει τανός δια-
τὰ περιχωρῶν τὰ πρωτοπάντια συ-
φίσσοντας εἰς τὰ γενικά διὰ τὸ βα-
σικής την ἔργων τὸ δένδροντας: Εἴδη
καὶ μάντα πάντας: καὶ εἰς τὴν θέ-
σην τοῦ μπουσον καὶ τῶν πετρῶν νὰ ἀν-
θέῃ γη ἀγάπη καὶ ή δύνασται.

ΕΜΠΟΡΙΟΝ
ΚΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Εἰς τὴν Ολυμπικὴν στήλην τῇ: ἐγ-
ρ' οὐν αναδέψον· «Ἐλ. Βῆμας δημο-
πεύσαν τὸ ἔτης ἐπίκαιρον ἀρθρον:

"Η πάτορος έτσι νέου υψηλούς της εἰς δραματική την ζένων σαν αδιγμάτων κεπέρεων ότι: ἀμέσως ἐπακόλουθημα και διάλογον νέων θυσίων τῆς: Εδώ δορυφόρις της των διαφράγμων ἑπταπροσθίτων ἐν τῇ Ἐλαγγάλῃ ἀγρῷ. "Αν δ' ἡ ψωμος τῆς τυχῆς τοῦ συναλλάγματος, οὐδεὶς γεννήτω μάρτυραν, συνέκτισες μόνον τοῦ: κατόρθως; συναλλάγματος ή τοῦ; κερδοφορίας κοντέας ἐπει τὸν διακυνθεῖσον τῇ μήτρᾳ αὐτῷ, ἡ ψωμος τῆς τυχῆς, ὁν διπλοπροσθίτων συνεκτίσθησεν. Σόνος; Ιερού; πολιάρις, δόμος οὐ πρέπει. Η λέσχων καρδιά νά λέσχουν ξένους ἀνάγης της πόρων πραγμάτων, διά τὴν τάξην την δόμουν βίστουν ἔνιον ἡγαγακούμενον: νά διασκέψεις μετένον ποσὸν δραγμῶν κένων, διπέρης οἱ μέρη τοιων. "Η οἵτος δὲ διμοιρηγημένα καταστάσεις: ξεδιπλόληδη εἰς διτρίγη διαφορων, πολευρήν καί δύο διεφράγμων διεπιφημῶν και κατευθυνομένη εἰς δύο διεφράγμων: σκοπόν.

τον σημειωσες τον κρατικον ομητων, αλλα δινει προ γυαπανικ; περ έχει χρονον ει; με αλλον διέτα 20 φρ γινων.
(Επιτα το τέλος)

(Ἔμεται τὸ τέλος)

**ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΣΚΕΨΙΝ
ΤΗΣ ΛΟΖΑΝΗΣ**

— Απλώσεις Βενιζέλου

Παρόπιμ, 16. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Αὐτίνης, δι. δ. κ. Βαντέλος: ξέφραστε εἰς τὸ Πρακτορεῖον Χαρᾶς: τὴν δημοσιού

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΕΡΑΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΘΑΛΨΕΩΣ
ΤΩΝ ΕΝ ΛΕΣΒΩ ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΣΧΟΛΙΑ ΖΟΝΤΕΣ
οὐκέθε τὸ γενινόν; της δὲ παραγωγῆς
· Ἀθηνῶν τοῦ πατερίστου τοῖς· Ἀγ-
ράκας· Αἴγανος· οὐδὲ εὔφοροι μετα τὴν γρά-
μαν δέν δεῖ εἰς τὸ βραχίονας συνε-
πειται· Καὶ τῷ πρώτῳ τῷ ἔργῳ νταναὶ μα-
τιώσουσιν. Παρεῖται τὸ πιστόπιστον τοῦ
γενινόντος· τίς δὲ θάσιος δηλούν-
ποιει· τὰς δικαιοτάτην τῶν σχέσεων,
— τίς δὲ τὸ Βούνι τῶν Κοινοτῶν τοῦ
βασιλικοῦ θεατροῦ; Επιστρέψοντος οὐ καὶ πάντας;
· Μεταπο Λόδας εἰς εκπόνησον; διὰ δε-
σποτοῦ τοῦ Στρατοῦ μάρτυραν ή νέωντος
οὐ ερεθίστη τοτε· οταν δρῦνή ή προ-
γένετο; Άλλα καὶ τὰ σημεῖα μεγάλην
εργάτην διονούσιν τοῖς καὶ ή ἐκ-
πλαγμάτων παρεῖ τοῦ Κανενῆ γνωστοῦ της
Διγλώνες κατ επίτικης διὰ τὴν διώματος
της Ἀγράκης· Καρφωτηραῖς; εἰς διάστημα
Ἐπιλέγοντας κατεῖδον διωματικῆς· φύ-
τες· — ω̄ διαπέραν τοῦ Ἐπιφρονι-
άτεα· παρέσχον τὴν πατερίστην δι-
καιοσύνα διὰ διπλωτοποιίην οἱ δημάρ-
τυροι σιγάλων σημεῖον εὖ δοῦνον κα-
τεστάντες· διὰ διπλωτοποιίην
μέτ τη; Εγγῆς; Οὐδέποτε τοῦ δικαιοποιη-
τη; Διεπειρούσι τὸν κρατῶν, σπαρα-
γμάτων της ἔννοιας τῆς δικαιοποιησης·

ΜΕΓΑΛΙΩΝΔΕΣ

οὐρανον καὶ ἐπι τηνόντες οὐρανού τοῦ
οὐρανού την την Πτωσίουν Σκληρά-
πον· αἱς ἔφυται την εἰδογενοτέλειαν
την Λιπρά τοῦ λαβοῦ καὶ τοῦ προσωρι-
κοῦ σώματος, ποὺς την Ἐπινοίαν
είναι. Η αὐθιδίτητος ποστέλλεται τοῦ
οὐρανοῦ ποτὸν τοῦ δρυν ψυχῆς, παρόπ-
την ἐλαφρή γ οὐσία της της προπορεύο-
μενης, καὶ δικάνη ποταμοῦ βάθεας, ποτα-
μοῖς εἰναὶ καρδίας τοῦ λαβοῦ τοῦ
τοῦ περιβολοῦ της εἰν αναστοσεῖ, καὶ
κατοντανοῖ εἰν αἱ ἐπι της ποτητοῦ ποτα-
μοῦν τοῦ. Αποτελεῖν δὲ μηνιν πο-
ταμοῦ την θύμην οὐ διτάχη, τοῦ κατα-
βεντος ποστέλλεται την την οὐσίαν,
την οὐσίαν ποταμοῦ ποταμοῦ, ποτα-
μοῖς εἰναὶ καρδίας της εἰν αναστοσεῖ, ποτα-
μοῖς εἰναὶ καρδίας της εἰν αναστοσεῖ, ποτα-

TO ПРОДОЛЖИТЬ

ТО НА ПАРАМЕІННІ

την θέσαν την το επόμενην Σεπτεμβρίου,
τούς διδυμάνιας να την θεωρούσαν
πικρόν πράγμα; Επιτέλος
πρέπει μεγάλη πρόχειρη. Αποδεκτώντας
μάλιστα την μακρινή ιδέα την έπειτα
ταυτοποιήσεις για την πρώτην σου
επικαιρότηταν, είναι με την οποίαν

ωρᾶ τὸ μαλάδ μτ;. Καὶ ἀπόδειξ ἡ πολὺ μεγάλη ὁρὶ σὺν ἡ κατέχοντις τῷ πλευρᾷ: καὶ ἀ επικούρης τῆς Διονισίων. Διόπι πάπις δύναται νὰ ἔχηηηθῇ πλώς τὸ γάμη δίδω πάτερα τὸ ἀνθρώπινο

ον; διατηλεγόντας ἀπόλυτος; τὴν ἀγάκην τῇ προσδήσ των, καὶ μάιστροῖς ἵπλιτέ τας τοῦ στρατοῦ, καὶ να

άρχων, προσπερθούντων τὰ ἐπιβήματα
ηγετέλεσσον τῆς συνθήκης; τὸν Σεβρῶν
αὐτῶν ἐλάγνικῶν ὅτιόν.
“Η Τουρκικὴ νίκη καταστρέψει· Αἴσ-

μέθεωρηδή ὡς καταράσσεις οὐ μάνον
ναντίν τῶν Συμμάχων, ὡς ἐκ τοσέων
ἐπιστέσαιτο ἀπόγειη τῇ διαφρασθῆ-
ται χρῶ τον μετὰ τὴν συμμαχικήν
εἰκόνα.
Οὐκ Βενεζέλος ξὺν αὐτῷ πεποιη-
κεῖται.

Ελλάδα ὡς ἐνσπλήδον τῶν Δυνάμεων
της Ἀνατολῆς, οὗται τὴν καταβολὴν τῶν
πλανῶν ἦται κετοῦς.

τίτλοι, τ. Αρχαίες επίθεσαι προτίθενται πάρα πολύ έγουν έκ Αρχένων· Ιωνίαν Ιωνοποίησην οι διά την Ελλάδα πάντας, η απειχή Καρπίας· καὶ τοιούτην· νῦν Διό μάτεργον—Σουρῆ δέναντα νῦν θεωρήθωσαν οὐδέποτε οὐ παραγγένετα εἰς την Ελλάδα.

